

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ

Ἡ Βουλὴ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, πρῶτον δὲ μέλημα αὐτῆς εἶναι ἡ ἐπικύρωσις τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης μετὰ τῆς Τουρκίας, ἣτις θὰ γεννήσῃ ζητήματα καὶ συζητήσεις μακρὰς περιλαμβανούσας καὶ τὰς προηγουμένας, τὴν ἐν Λονδίῳ δῆλον ὅτι ὄλων τῶν Συμμάχων καὶ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ, ἀμφοτέρως πρὸ πολλοῦ γενομένης καὶ παρουσιαζούσας πολλὰ τὰ ἀμφίβολα καὶ ἀκατανόητα. Διότι πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἐπιθυμῆ τις νὰ γνωρίζῃ τοὺς λόγους οἵτινες ἐπέβαλον τὴν παράτασιν τῆς πρώτης συνθήκης καὶ τὴν σχεδὸν ἀποπομπὴν τῶν πληρεξουσίων διὰ τῆς αὐστηρᾶς γλώσσης τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ προέδρου τῆς Συνδιασκέψεως αὐτῶν κ. Γκρέυ; ἢ πῶς δύναται τις νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐλλιπῆ παράτασιν τὴν ἀμφισβητούμενων δικαιῶν τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἔπρεπε πρώτη νὰ δηλώσῃ εἰς τε τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς λοιποὺς πληρεξουσίουσ ὅτι ἡ εἰρήνη πρὸς τὴν Τουρκίαν δὲν εἶναι δυνατὴ δι' ἡμᾶς, ὡς εἰς ἐκείνους, νὰ γενῆ ἀορίστως καὶ γενικῶς, διότι ἡμεῖς ἔχομεν πλείστα ὅσα ζητήματα μὴ δυνάμενα νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν προκαταρκτικὴν εἰρήνην τῶν λοιπῶν; Ἡ Ἑλλάς ὄφειλε καὶ ἐδικαιούτο νὰ ζητήσῃ ἀμέσως καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας δι' ἰδίων πρωτοκόλλων νὰ προηγηθῆ εἰς τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων ἐκείνων, τὰ ὅποια τῆ ἐπέβαλλον ἀρχῆθεν νὰ μεριμνήσῃ καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, καθ' ἣν οὔτε τόπος οὔτε χρόνος πρὸς τοῦτο κατάλληλος ὑπῆρχεν, ἤδη μάλιστα ὅτε οἱ ὅροι ἀνεστράφησαν. Ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐπιλύσῃ τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Παιδείας, τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν βασιλιάδων, εἰς οὓς πλείστοι Ἕλληνες ὑπῆκοοι συμπεριελήφθησαν κατὰ καιροῦς, κατὰ τὰς μεγάλας ἐκείνας συρράξεις ἡμῶν πρὸς τοὺς Τούρκους κατὰ τὸ παρελθόν. Εἶναι δῆλον ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Ἰθαγενείας, τὸ ζήτημα τῆς αὐτονομῆς πολιτείας τῶν χριστιανῶν, τῶν ἐχόντων δικαίωμα δυνάμει παρελθουσῶν ἀδειῶν τῶν διαφόρων Σουλτάνων, οἵτινες ἀνεγνώρισαν Ἀρχηγὸν τῶν πιστῶν τὸν Μ. Πατριάρχην τοῦ Βουλγατίου. Εἶναι νὰ ζητήματα ἐκείνα, τὰ ὅποια ἡ Τουρκία κατέπνιξε διὰ τῆς ἐντέχνου ἐπικυρώσεως τοῦ Συντάγματος, τὸ ὅποιον κακῶς ἐφαρμοσθέν οὐ μόνον τοὺς χριστιανούς κατεδούλωσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν Τουρκίαν ποσῶς δὲν ὠφέλησε διὰ τῆς ἀντεθνικῆς δράσεως τῶν Νεοτούρκων.

Ἡ Ἑλλάς εἶχε κατάλληλον χρόνον νὰ συζητήσῃ μετὰ τῆς Πύλης ζητήματα προσωπικά, εἶχε δὲ καὶ τὸν τρόπον νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν γνώμην τῆς ἐν τῷ καταλλήλῳ τούτῳ χρόνῳ. Ὅταν τὰ τουρκικὰ στρατεύ-

ματα ὤδευον εἰς τὴν Ἀνδριανούπολιν ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ ἡ Ἑλλάς τὴν ὑπογραφὴν τῶν συμφερόντων ὄρων τῆς εἰρήνης παρ' αὐτῆς. Εἰς δὲ τὴν τυχὸν ἄρνησιν αὐτῆς ἠδύνατο νὰ διαμαρτυρηθῆ μετὰ τῶν συμμάχων τῆς εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Συνδιάσκεψιν διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν ἐν Λονδίῳ ὑπογραφέντων ὄρων. Ἡδύνατο νὰ ζητήσῃ τὴν ὀπισθοχώρησιν αὐτῶν καὶ νὰ θεωρήσῃ τὴν πρᾶξιν τῆς Τουρκίας ἄνομον καὶ ἄθεσμον παρασπονδίαν, δι' ἣν θὰ ἔσπευδε νὰ συμμορφωθῆ ἀμέσως ἐκείνη πρὸς τὴν αἰτήσιν τῆς Ἑλλάδος, διότι αἱ πλείστοι τῶν Δυνάμεων ἦσαν τότε κατὰ τοῦ πραξικοπήματος τῆς Τουρκίας, ἣτις ἀφ' ἐνὸς θὰ παρεῖχεν εἰς ἡμᾶς τὸ ποθούμενον, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ εἶχομεν ἡμεῖς τὴν συνειδήσιν ἡσυχον, ὅτι ἐξεπληρώσαμεν τὸ ἐπιβεβλημένον πρὸς τὴν τήρησιν τῆς Λονδινεῖου συνθήκης καθήκον ἡμῶν. Οὐδαμῶς ἡ Τουρκία θὰ ἐβράδυνεν εἰς τὴν ἀπειλὴν ἡμῶν νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ ἡ Βουλγαρία οὐδόλως θὰ ὠφελεῖτο ἐκ τούτου. Διότι ἡ μὲν εἰρήνη ἡμῶν μετὰ τῆς Τουρκίας θὰ ὑπογράφετο αὐθημερόν, ἡ δὲ Ἀδριανούπολις θὰ καταλαμβάνετο ὑπὸ τῆς Τουρκίας δικαιολογουμένης ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐξηνάγκασεν αὐτὴν νὰ πράξῃ θεδιασμένως ὅτι ἀνέτως κατώρθωσε θεωρηθεῖσα παντοδύναμος ἐν πλήρει ἀδυναμίᾳ καὶ ἐρημίᾳ γῆς καὶ ἀνθρώπων.

Ἡ Ἑλλάς ἀπόλεσε τὰς παρασχεθείσας εὐκαιρίας, δὲν λέγει τις ὅτι ἠθέλησε νὰ παρῶν τὰς στιγμὰς ταύτας, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ εἴπῃ τις, εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ἐστάθμισε καλῶς τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιβολῆς. Παράδειγμα τούτου ἡ Ρουμανία, ἣτις ἐν ᾧ ἠδύνατο ν' ἀναμιχθῆ εἰς τὸν πρῶτον πόλεμον, ἀποκρουσθεῖσα ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας, ἐβολιδοδοσκόπησε τὰ πράγματα καὶ εἰς τὸν δεύτερον πόλεμον ἐπαρουσιάσθη καθ' ἣν στιγμὴν οὐδεὶς ἀνέμενεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐμφανισθῆ; Διατί ἐπραξε τούτο; Διότι σταθμίσασα καλῶς ὅτι ἠδύνατο ἄνευ ζημιῶν νὰ ἐπιβληθῆ ἐπὶ πάντων ἐνεφανίσθη καθ' ἣν στιγμὴν ἦτο ἡ παρουσία τῆς περιζήτητος. Ἡ μὲν Βουλγαρία ἐπεθύμει μεσίτην σωτηρίας, οἱ δὲ Σύμμαχοι ἀπὸ μηχανῆς θεοῦ νὰ ἐνώσῃ τὰ διεστῶτα καὶ διαλύσῃ τὰς Εὐρωπαϊκὰς ὑπονοίας τῆς ἀκατασχέτου ὀρμῆς τῶν κατακτητῶν, ὅπως τότε ἐθεωρήθησαν ἢ τε Ἑλλάς καὶ ἡ Σερβία ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Τύπου. Ἡ Ἑλλάς τοιαύτην δρᾶσιν ἔδει νὰ μετέλθῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πορείας τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων εἰς Θράκην, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ Ἀγγλία ἐδήλωσεν ἐμμέσως ὅτι εἶνε ἐλευθέρᾳ αὐτὴ νὰ ἐπιφέρῃ μεταρρυθμίσιν τῶν συνόρων αὐτῆς, ἅπερ ἡ Λονδινεῖος Συνδιάσκεψις εἶχεν ἀποφασίσει. Ἀλλὰ καὶ ἄλλας εὐκαιρίας παρέλειψεν ἡ Ἑλλάς προσομοίας, ἴσως δὲ καὶ τὸ λεγόμενον ὅτι τὸ πρωτόκολλον τοῦ Ρεσθῆ, ἅπερ ἀπέστειλεν ἡ Τουρκία καὶ ὁ κ. Κο-

ρομηλᾶς ἀπέκρουσεν ἦτο καλλίτερον τῆς υπογραφείσης ἤδη συνθήκης, νὰ μὴ εἶναι τελείως ἀληθές, ἀλλ' ἡ ἀποχώρησις τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκείνου καὶ ἡ μαρτυρία τῆς «Ν. Ἡμέρας» ὅτι ὁ Γκαλῆπ ἐξεφράσθη κατὰ τινα προσόμοιον, ὡς ἄνω, τρόπον, πείθουσι πάντα καλῶς σκεπτόμενον ὅτι παρελείφθησαν ὁμολογουμένως τινα ζητήματα περὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης, τὰ ὅποια καλεῖται ἤδη ἡ Βουλὴ νὰ διαλευκάνῃ καὶ καθορίσῃ δεόντως, ὥστε ἡ ἐρμηνεία ἣν θὰ δώσῃ ἢ τε Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἀντιπολιτευσις θὰ εἶναι ἰκανὴ νὰ γεννήσῃ τὴν δέουσαν πίστιν εἴτε τῶν λεγομένων ὑπὸ τοῦ τύπου, εἴτε τῶν γενομένων ὑπὸ τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως. Ἡμεῖς δὲ θὰ περιμεινωμεν μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἐλπίδος, ὅπως ὅταν ἀκούσωμεν ἀμφοτέρων τὰς γνώμας δυνηθῶμεν νὰ καταρτίσωμεν τὴν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν κατάστασιν τῶν γεγονότων, θὰ δώσωμεν δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν τὴν ἀκριβῆ ὑπόστασιν αὐτῶν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ

Ἡμεῖς οἱ Ρωμηοὶ ἔχομεν πολλὰς κακὰς συνηθείας καὶ ποὺ ὀλίγας καλὰς. Σήμερον λοιπὸν, ἐλλείπει ἄλλου σοβαροῦ θέματος, θὰ καίσω μίαν ἐκ τῶν κακῶν συνηθειῶν μας. Εἰς ὅλους μας εἶνε, ἐνῶ βεδίζομεν σιγὰ ἢ τρέχομεν, ἐνῶ περιπατοῦμεν ἢ σπεύδομεν δι' ἐργασίαν, ν' ἀκούσωμεν «ψιτ, ψιτ».

Εἶνε κάποιος κύριος, γνωστὸς βέβαια ἢ καὶ φίλος, ἂν οὐχὶ καὶ οἰκέτις, ὅστις μᾶς φωνάζῃ. Τὸ «ψιτ, ψιτ» αὐτὸ εἶνε εἶδος δῆθεν προσκλήσεως. Ἀντί, λόγον χάριν, νὰ σοῦ φωνάξῃ Πέτρος, Παῦλε, Κώστα, Νίκο, Γιάννη, Γιώργη, σοῦ φωνάζει «ψιτ, ψιτ».

Μὰ γὰρ τί, ἀσὰ γε; Πῶς μᾶς φαίνεται εὐκολωτέρα καὶ καλυτέρα αὐτὴ ἢ προσφώνησις ὁμολογῶ ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω.

Καὶ ὅμως, κατὰ τὸ πλείστον, ὅλοι σχεδὸν, ποῦ φωνάζομεν αὐτὸ τὸ «ψιτ», ποὺ καλὰ γνωρίζομεν καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον ἐκείνου ποῦ θέλομεν νὰ φωνάξωμεν ἢ νὰ σταματήσωμεν.

Ἄλλ' ὄχι. Εἴτε ἀπὸ ἰδιοτροπίαν τῆς σιγῆς, εἴτε ἀπὸ κακὴν συνήθειαν, εἴτε καὶ ἀπὸ περιφρόνησιν, ἐὰν θέλετε, μεταχειριζόμεθα τὸ «ψιτ» διὰ νὰ σταματήσωμεν ἢ νὰ καλέσωμεν τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἴδωμεν, νὰ ἐρωτήσωμεν, καὶ καμμιὰ φορὰ νὰ ἀγγαρεύσωμεν.

Ἀκούς ἐκεῖ «ψιτ, ψιτ». Ἀλλὰ τίνοσ φωνάζομεν λοιπὸν τοῦ σκύλλου μας ἢ τῆς γάτας μας;

Καὶ ὅταν, ἐπὶ τέλους, εἶσαι μόνος, ἀκούων πολλάκις «ψιτ, ψιτ», στρέφεις τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν φωνήν, διότι ἐννοεῖς ὅτι σοῦ φωνάζουν, ὅταν ὅμως ἀποτελεῖς ὄμιλον μὲ ἄλλους δύο ἢ τρεῖς, πέντε ἢ ἕξ, καὶ ἐνῶ συζητεῖς σοβαρώτατα — καὶ πότε ὁ Ρωμηὸς δὲν συζητεῖ

σαβαρώς ; ! — άκούεται τὸ εδγενέστατον αὐτὸ «ψίτ, ψίτ», διὰ τὸ ὁποῖον τότε γυρίζομεν ὅλοι ταυτοχρόνως, διότι νομίζομεν, ἕνας ἕκαστος ἰδιαιτέρως, ὅτι καλούμεθα ;

Στρέφομεν ὅλοι πρὸς τὸν φωνάζοντα «ψίτ, ψίτ», ἐνῶ ὁ κύριος αὐτὸς μὲ τὴν καλὴν ἀνατορφήν καὶ τὴν πολλὴν εὐγένειαν φωνάζων τοιοῦτοτρόπως θέλει νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἕνα ἐκ τῆς ὅλης παρέας, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου τοῦ εἶνε πλέον ἢ γνωστόν.

Καὶ αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς γνωστούς. * * * Ἄλλὰ τί γίνεται μὲ τοὺς ἀγνωστούς ; Ὡ, Ἡλιε, Ἡλιε ! — Ψίτ, ψίτ. — Τί ἀγαπάτε, κύριε ; — Μοῦ δίδετε τὴ φωτειὰ σας. — Ἡ : — Μοῦ δίδετε μία δραχμὴ ποῦ πεθαίνει τὸ παιδί μου ; !

Βλέπετε λοιπὸν τί ἀγενὴς εἶνε ὁ Ρωμηός. Ἐνῶ ἐρχεται νὰ σᾶς ἐκλιπαρήσῃ διὰ τὸσον συγκινητικὴν ἀνάγκην, σᾶς καλεῖ μὲ τὸσον περιφρονητικὴν ἔκφρασιν, ἀντὶ, ἀπλούστατα, νὰ σᾶς εἴπῃ : «Κύριε».

Τὰ μοριάκια ἔχουν περισσοτέραν εὐγένειαν, διότι, ἐπὶ τέλους, φωνάζουν μὲ τὸ «βρὲ», τὸ ὁποῖον ὑπέχει θεῖον τιμητικοῦ τίτλου. Τέλος πάντων τὸ «βρὲ» εἶνε ἔκφρασις κολακευτικῆ νεοελληνικῆ, ἀλλὰ τὸ «ψίτ, ψίτ» . . .

Καὶ ἐφ' ὅσον, τέλος πάντων, γίνεται ἀπὸ πραγματικὴν ἐπιθυμίαν προσκλήσεων, τὸ πρᾶγμα εἶνε κἄπως ὑποφερτὸν, παρ' ὅλας τὰς ἐνοχλήσεις καὶ τὴν ἔλλειψιν τῆς λεπτότητος. Ἄλλ' ὅταν πολλοὶ ἀγυῖοπαιδες καὶ νοικοκυροῦπαιδες τὸ μεταχειρίζονται ὡς καὶ ἡ ἀσιτεῖον καὶ πειρακτικόν, εἶνε ἐντελῶς ἀνυπόφορον.

Διότι, ἐνῶ πηγαίνετε βιασικὸς διὰ μίαν ἐργασίαν σας ἢ εἶσθε βυθισμένος εἰς σοβαρὰς σκέψεις, καλεῖσθε μὲ τὸ «ψίτ» ἐνὸς κακοανατεθραμένου, ὅστις μόλις τρέξετε πρὸς αὐτὸν, τὸν βλέπετε νὰ γελά μὲ ἐν εἰρωνικὸν μειδίαμα, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀποκαλύπτεται σειρὰ ἀκαθάρτων δδόντων !

Θὰ μὲ ἐρωτήσετε ἴσως : Καὶ τί πρέπει νὰ γίνῃ ; Ἀπαντῶ : Ὁ,τι γίνεται δι' ὅλα τὰ κακὰ ποῦ ἔχομεν δηλαδὴ τίποτε !

Ὁ,τι καὶ νὰ γράψω πάντοτε θὰ ὑπάσχουν ἄνθρωποι νὰ μεταχειρίζονται τὸ «ψίτ, ψίτ», καὶ πάντοτε θὰ γυρίζουν πρὸς τὴν φωνὴν αὐτὴν ὅσοι ἔχουν τὸ αὐτίχημα ν' ἀκούουν.

Μακάριοι οἱ κωφοί . . . . Ταῦτα καὶ μένω. Φερεκῦδης.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΑΞΕΩΣ

Ἡ Ἀλήθεια εἶνε δυνατὸν νὰ ἐμφανίζε-ται καὶ μετεμφισμένη, διότι ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτο ἐπιτήδευοι εἰς ὅλην τὴν γῆν, φυσικὰ δὲ καὶ ἐν Ἑλλάδι. Ἡ Ἀλήθεια ὅμως πρέπει νὰ παρουσιάζηται, νὰ λέγηται δηλονότι, πάντοτε γυμνή. Εἶνε τὸ μόνον ἴσως ἀντικείμενον τοῦ ὁποῖου ἡ γυμνότης ὄχι μόνον δὲν βλάπτει, ἀλλὰ καὶ ὠφελεῖ. Ἄλλ' ἡ Ἀλήθεια ἔχει καὶ θυγατέρας, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρωτότοκον Λογικὴν, ἣτις εἶνε ἀτεγκτος. Ἐχει ἀκόμη καὶ υἱὸς, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν πρωτότοκον Ὁρθὸν Λόγον, τὸν ἀδάμαστον. Ἐὰν δὲ τὰ τέκνα τοῦ Νῶε ἐγέλασαν ὅταν εἶδον τὸν πατέρα αὐτῶν γυμνόν, τὰ παιδιά τῆς Ἀληθείας διαμαρτύρονται ὅταν βλέπωσι τοὺς κακοὺς ἢ τοὺς ἡλιθίους μεταμορφώνοντας τὴν μητέρα αὐτῶν.

Ἄτυχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουσι κακεντρεχεῖς ἄνθρωποι ὄχι ὀλίγοι, οἵτινες παντοῦ καὶ πάντοτε φαντάζονται καταχρήσεις καὶ καταχραστὰς, κλοπὰς καὶ λωποδύτας. Ἄς φέρωμεν ἕν παράδειγμα. Ἴδου τὸ ζήτημα τῆς ἐπιτάξεως τῶν ἀτμοπλοίων. Οἱ μοχθηροὶ—ἐκ φθόνου καὶ κακίας—τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐπιταχθέντων ἀτμοπλοίων ἐφαντάσθησαν τοὺς ἔλληνας ἐφοπλιστὰς, δηλονότι τὸν Μιχαηλὸν, τὸν Ἐμπερικόν,

τὸν Τσιροπινᾶν, τὸν Κούτσην, τὸν Παπαλεονάρδον, τὸν Βαφιαδάκην, Βάτην, Φιλίνην, Πάγκαλον, Διακάκην, Ρουσσον, Πανταλέοντα, Φουστάνον, Κουτσουδόντην, Τζῶν, Γιαννουλάτον, τὴν «Πανελλήνιον», τὴν «Κυκλαδικήν», τὴν «Ἐρμούπολιν» καὶ λοιποὺς ἐφοπλιστὰς καὶ λοιπὰς Ἀτμοπλοίας, ὡς ληστὰς, ὡς ἐκμεταλλευτὰς, ὡς αἰσχροκερδεῖς, ἀπλήστους, ἐκβιαστὰς, λωποδύτας, ζητήσαντας δι' ἀποζημιώσιν ποσὰ κατὰ πολὺ ἀνώτερα τῆς πραγματικῆς αὐτῶν ζημίας, ἐπεδιώξαντας κέρδη ἀθέμιτα, ἀπειραθέντας νὰ ληστεύωσι τὸ Δημόσιον, τὴν Πατρίδα, τὸ Ἔθνος ! Καὶ συγκρίνουσι τοὺς λωποδύτας αὐτοὺς μὲ τὸν Μιαούλην, τὸν Κανάρην ! Καὶ ὀμιλοῦσι διὰ τὸ αἷμα ποῦ ἔχυσεν ὁ στρατὸς, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς αἰσχροκερδεῖς τάσεις τῶν ἐφοπλιστῶν !

Ἄλλὰ, κύριοι μοχθηροὶ, γνωρίζετε σεῖς ὁποίας καὶ ὁπόσας ὑπηρεσίας προσέφερον ἢ ἑλληνικὴ ναυτιλία εἰς τὴν Πατρίδα καὶ κατὰ τὸν πρῶτον καὶ κατὰ τὸν δεύτερον πόλεμον ; Γνωρίζετε σεῖς τὰς ὑπηρεσίας, ἅς, ἀπὸ μακρᾶς ἡδὴ σειρᾶς ἐτῶν, προσφέρει ἡ ναυτιλία μας εἰς τὸ Ἔθνος ; Γνωρίζετε σεῖς τὰ κέρδη, τὰς ζημίας, τὰς θυσίας, τὰ ἔσοδα, τὰ ἔξοδα καὶ ἐν γένει τὰ τῆς ναυτιλίας ; Τὴν ἀξίαν τῶν πλοίων πρὸ 10, πρὸ 5, πρὸ 2 ἐτῶν καὶ σήμερον ; Τίνα ἰδέαν καὶ τίνα γνώμην δύνασθε νὰ ἔχητε σεῖς, κύριοι πατριῶται, εἰς τὸ ζήτημα τῆς ναυτιλίας ;

Ἄνθρωποι, οἵτινες οὐδὲν ἔχασαν ἐκ τοῦ πολέμου, διότι οὐδὲν εἶχον νὰ χάσουν, ἀπειναντίας μάλιστα ἴσως καὶ νὰ ἐκέρδισαν, ἐρχονται μὲ τρυπὴ χιλίων ἐπικριτῶν νὰ ἐλέγξουν, νὰ κατηγορήσουν, νὰ συκοφαντήσουν ἄνθρώπους, οἵτινες καὶ ἔχασαν καὶ προσέφερον διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου. Ἄλλ' οἱ κύριοι οὗτοι, ἐὰν δύνανται καὶ ἐὰν θέλουν, ἅς λάβουν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ποῦ ἔχουν φιλοπατρίαν καὶ ὑψηλὰ αἰσθητήματα.

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι τὸ «Βῆμα» οὐδαμῶς συνδέεται μετὰ τῶν ἐφοπλιστῶν ἢ τῶν Ἀτμοπλοίων, ἀλλὰ ἀγαπᾷ τὴν Ἀλήθειαν φιλεῖ τὴν Λογικὴν καὶ σέβεται τὸν Ὁρθὸν Λόγον, διὰ τοῦτο δὲ μόνον ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος ἐπιλαμβάνομεθα τοῦ ζητήματος, διότι δὲν θέλομεν νὰ δηλητηριά-ζῃται ἡ κοινὴ γνώμη ἐκ τῶν μοχθηρῶν καὶ τῶν συμφεροντολόγων. Ἴνα καταδείξωμεν δὲ τὴν κακίαν καὶ τὴν μοχθηρίαν τῶν ἐπιτηδῶν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, θὰ ἐκθέσωμεν ἀπὸ τοῦ ἐπομένου φύλλου τ' ἀφορῶντα τὸ ζήτημα τῆς «Μακεδονίας», διότι καὶ αὐτὴ ἡ «Ἐθνικὴ Ἀτμοπλοία» παρουσιάσθη ὑπὸ τῶν «πατριωτῶν» εἰς τὰ ὅμματα τοῦ λαοῦ ὡς συμμορία λωποδυτῶν !

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΑΝΟΡΘΩΣΕΩΣ

Ἡ ἀποπομπὴ τοῦ κ. Στράτου

Ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τὴν ἀποπομπὴν τοῦ κ. Κορομηλά ἐξεδίωξε τὸν κ. Στράτον. Ἐπίκει-ται, ὡς λέγεται, καὶ ἡ ἀποχώρησις ἐτέρων δύο Ὑπουργῶν. Οὕτως ἀρχεται ἡ παραλυσία τῆς Κυβερνήσεως καὶ μετ' αὐτῆς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς Ἀνορθώσεως. Ἐν τῇ Βουλῇ ἀναμένονται ἀποκαλύψεις. Τὰ βέλη ἐξ οἰκείου. Ὑπουργοὶ βενιζελικοὶ, Βουλευταὶ ἀνορθωτικοὶ, ἐφημερίδες κυβερνητικαὶ ἀλληλοκαταγγέλλονται, ἀλληλοὑβρίζονται. Ὅλοι αὐτοὶ ἐδίδασκον καὶ διδάσκου-σιν εἰς τὸν λαὸν τὴν ἠθικὴν ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων. Ἀποκαλυφθῶμεν πρὸ αὐτῶν, ἀναμένοντες τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἀνορθώσεως. Ὁ ἀναγινώσκων τὰς ἡμέρας ταύτας τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον βλέπει καταχρήσεις, λωποδυσίας, προδοσίας ἐκ μέρους ἀνορθωτικῶν Ὑπουργῶν, ἀνορθωτικῶν Βουλευτῶν, ἀνορθωτικῶν δημοσιογράφων, αἵτινες εὐχόμεθα νὰ μὴ εἶνε ἀληθεῖς χάριν τοῦ γοήτρου τῆς μεγλυνοθείσης Ἑλλάδος. Βεβαίως ὁ κ. Στράτος ἔ-

φυγε, διότι ἔπρεπε νὰ φύγῃ. Δυνάμεθα μάλιστα νὰ προσθέσωμεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ οὗτος Ὑπουργός. Ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐγνώριζε τὸν ἄνδρα, δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν καταστήσῃ συνεργά-την αὐτοῦ. Εἶνε δὲ διὰ τοῦτο ἀδικαιολόγητος. Ἐὰν πάλιν τὸν ἔκαμε Ὑπουργόν ἐν γνώσει τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ, τότε καθίσταται ἐτι πλέον ἀδικαιολόγητος ὁ ἀνορθωτὴς τῆς Χώρας.

Πάντως τὸ ψεῦδος ἤρχισε νὰ καταρρέῃ. Τώρα θὰ μάθῃ τὰ πάντα ὁ λαός. Διότι λαός, ὅστις ἐδιπλασίασε τὴν Χώραν αὐτοῦ, δὲν πρέπει ν' ἀπατάται, πολὺ δὲ περισσώτερον ν' αὐταπατάται. Τὴ ζήτημα τῆς Καβάλλας, τὸ ζήτημα τοῦ Μο-ναστηρίου, τὸ ζήτημα τῆς ἐπιτάξεως, τὸ ζήτη-μα τῆς ἐνισχύσεως τοῦ στόλου, τὰ τῆς εἰρήνης τοῦ Λονδίνου, τοῦ Βουκουρεστίου, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς συμμαχίας, τῶν δύο πολέμων κλπ. κλπ. θὰ γνωσθῶσι τώρα, οὐχὶ ὑπὸ τοῦ τύπου, ἀλλ' ἐπι-σῆμως ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ νεώτερα

Ἡ Βουλὴ ἤρχισε τὰς ἐργασίας αὐτῆς. Πρόε-δρος ἐξελέγη καὶ πάλιν ὁ Βουλευτὴς Κερκύρας κ. Ζαβιτσάνος.—Ὁ Βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Κ. Δεμερτζῆς διωρίσθη ὑπουργός τῶν Ναυτικῶν.—Λέγεται, ὅτι ἐπίκειται ἡ παραίτησις τῶν ὑπουρ-γῶν κ. κ. Τσιριμώκου τῆς Παιδείας καὶ Μιχα-λακοπούλου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.—Κατ' Ἀγγλικὴν πρότασιν ἡ Κορυτσᾶ καὶ τὸ Ἀργυ-ρόκαστρον ἐπεδικάσθησαν εἰς τὴν Ἀλβανίαν.—Ὁ Ἀυτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ καὶ ὁ Ἀρ-χικαγγελάριος τῆς Αὐτοκρατορίας προέβησαν εἰς δηλώσεις πολιτικὰς ἐν σχέσει πρὸς τὴν μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ Ἰταλίας συμμαχίαν, αἵτινες ἐνεποίησαν ἐντύπωσιν.—Λέγεται, ὅτι ὁ Πρωθυ-πουργός τῆς Ἰταλίας Τζιολίτι παραιτεῖται λόγῳ γῆρατος.—Ἡ Ἀγγλία ὑποστηρίζει τὴν Ἰτα-λίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν ἐν τῇ Ἀλβανικῇ ζητή-ματι, ἵνα ἡ Ἰταλία ἐκκενώσῃ τὰ Δωδεκάνησα, τὰ ὁποῖα θὰ κατακυρωθοῦν εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ θὰ ἀποτελέσουν Βιλαέτιον μὲ αὐτονομίαν δι' ἐκάστην νῆσον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Δυνάμεων καὶ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου.—Κατηρ-γῆθη ἡ ἰσχὺς τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου.—Θ' ἀ-παλλαγῶσιν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ κλη-ρωτοὶ τοῦ 1912 καὶ 1913, ὧν οἱ ἀδελφοῖ ἐφο-νεύθησαν κατὰ τοὺς δύο πολέμους.

Ἰδρῦσις ὑελουργεῖου

Ἡ συνάδελφος «Ἀγῆ» μετέδωκε τὴν εἰδη-σιν τῆς ἰδρύσεως ἐνταῦθα μεγάλου ὑελουργεῖου ὑπὸ τῶν κ. κ. Γ. Στεφάνου, Ἀθ. Μούγια, Ἀρ. Τσιροπινᾶ, Κάκκαθα καὶ ἄλλων. Ὡς γνω-στὸν ἐργαστάσιον τοιοῦτον ὑπῆρχε καὶ ἄλλοτε ἐν Σύρῳ, τὸ ὁποῖον πρὸ δεκαετίας καὶ πλέον μετεφέρθη εἰς Πειραιᾶ. Ἡδὴ ἡ ἐπιχείρησις αὕτη θὰ προσδώσῃ μείζονα ζωὴν εἰς τὸν τόπον, ὅστις τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ στηρίζει ἐπὶ τῆς βιο-μηχανίας καὶ τῆς ναυτιλίας αὐτοῦ, ἀφοῦ αἱ Κυ-βερνήσεις δὲν σκέπτονται καὶ διὰ τὴν Σύρον. Ὡς κατάστημα οἱ μέτοχοι τοῦ ὑελουργεῖου ἐ-νοικίασαν τὸ κατὰ τὴν Λεωφόρον Κωνσταντίνου ἐργαστάσιον τοῦ κ. Νικ. Βαφιαδάκη ἔπου ἄλ-λοτε ὁ ἀτμόμυλος Παπανικολῆ.

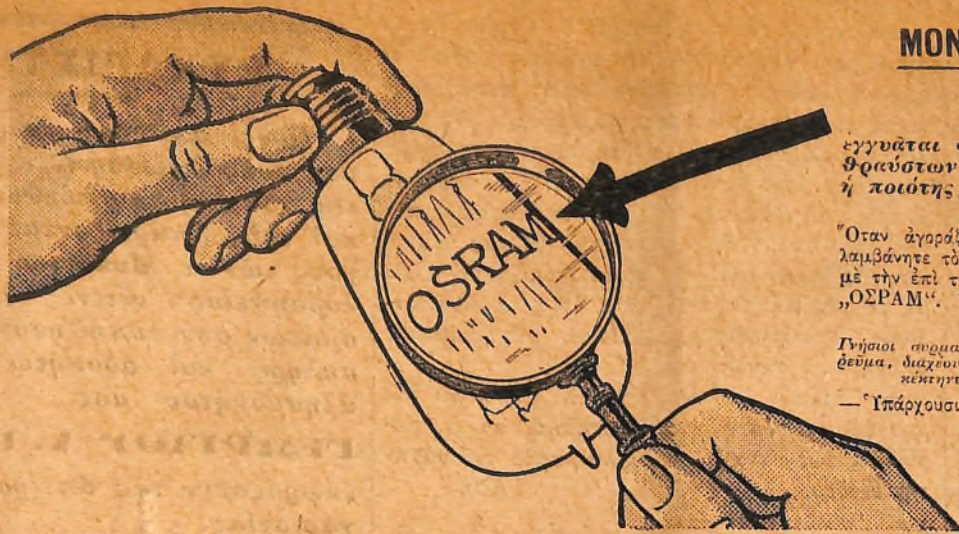
Καὶ ἄλλο ἐργαστάσιον

Οἱ συμπολίται κ. κ. Α. Ε. Μαυρογορδάτος καὶ Γ. Βαμβακάρης συνέστησαν ἐργαστάσιον εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Ναξία σμύρις θὰ μεταποιεῖται εἰς κόνιν καὶ θ' ἀποπέλλεται εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀ-μερικὴν εἰς σάνκουε ἢ βαρέλια καὶ οὐχὶ εἰς τε-μάχια. Τοῦ ἐργαστασίου τούτου ἤρχισεν ἡ λει-τουργία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰω. Ἀρφάνη, εἰδικοῦ, σπουδάσαντος ἐσχάτως ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ. Χαίρετίζομεν εὐφροσύνως καὶ τὴν ἰδρῦσιν τοῦ νέου τούτου ἐργαστασίου δι' οὗ πλουτίζεται ἀρκούντως ὁ τόπος.

Ἑορτὴ Ταξιαρχῶν

Μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος καὶ ἐν συρροῇ πλήθους πιστῶν ἐτελέσθη ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τοῦ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν χοροστατοῦντος κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σεβ. ἡμῶν Ἐπισκόπου κ. Ἀ-θανασίου. Ὁ ναός εἶχε διακοσμηθῆ καὶ ση-μαιοστολισθῆ καταλλήλως, τὸ δὲ ἐσπέρας ἐφω-ταγωγῆθη πλουσία, καέντων καὶ διαφόρων πυ-

ΜΟΝΟΝ Η ΕΠΙΓΡΑΦΗ „ΟΣΡΑΜ“

εγγυάται διὰ τὴν γνησιότητα τῶν ἀ- θραύστων Συρματολαμπτήρων Ὀσράμ, ἢ ποιότητος τῶν ὁποίων ἀπολαύει περὶ κοσμίον φήμης!

Ὅταν ἀγοράζητε λοιπὸν, προσέχετε πάντοτε νὰ λαμβάνητε τὸν γνήσιον συρματολαμπτήρα Ὀσράμ μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὕαλου ἐγκεκαυμένην ἐπιγραφὴν „ΟΣΡΑΜ“. Ὅλοι οἱ ἄλλοι λαμπτήρες δὲν εἶνε λαμπτήρες Ὀσράμ.

Γνήσιοι συρματολαμπτήρες Ὀσράμ οἰκονομοῦσιν 75% θεῦμα, διαχέουσι λαμπρὸν, λευκὸν, κανονικὸν φῶς καὶ κεντηταὶ σχεδὸν ἀθροιστικὸν φωτισμοῦμα.

— Ἰπάρχουσιν εἰς ὅλα τὰ ἤλεκτροτεχνικὰ καὶ παρῶμοια καταστήματα ὡς καὶ εἰς τὸ Ἔργοστάσιον, ὡς καὶ εἰς τὰ καταστήματα ἤλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως. —

Ἐταιρεία Ἄουερ ἐν Βερολίῳ.

ροτεχνιμάτων. Συγχαίρομεν τὸ Ἐκκλησιαστικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον μετὰ πολλοῦ ζήλου μεριμνᾷ διὰ τὴν συντήρησιν καὶ εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου τούτου τοῦ Κυρίου.

μυμ

Ἀναχώρησις αἰχμαλώτων

Χθὲς τὸ ἑσπέρας διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Ἐταιρείας τῆς «Ἑρμουπόλεως» «Πριγκίπισσα Ἑλένη» ἀνεχώρησαν διὰ Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, οἱ ἐνταῦθα πρὸ πενταμήνου σχεδὸν παραμένοντες Τούρκοι αἰχμαλώτοι ἀξιωματικοί. Δι' ἐπιτροπῆς ἐξ αὐτῶν ἐξεφράσαν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὰς ἀρχὰς διὰ τὴν ἀκραν φιλοξενίαν τῶν συμπολιτῶν μας.

μυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΜΕΝΟΣ ΣΥΡΟΥ

Κατέπλευσαν πρὸς ἀνθρώκευσιν με φορτίον μὲν τὰ ἐξῆς ἀτμόπλοια :

«Ποσειδών», «Καλδοκορέσης», «Ζανῆς Σιφναίος», «Φιλίνης», «Ἡσαΐας», «Norfolk», (Νορβ.), «Armenia» (Ἀγγλ.). Κενὰ δὲ τὰ : «Bellenden» (Ἀυστρ.), «Africana» (Ἀυστρ.), «Seyar» (Ὄθωμ.).

Ἐπίσης κατέπλευσαν ἐκ Newcastle με φορτίον γαιανθράκων διὰ τὴν ἡμετέραν ἀγορὰν τὰ ἀτμόπλοια «Ἐμπειρικός» διὰ λισμὸν τῆς ἐταιρείας «Ἀδελφῶν Ἐμπειρικού» καὶ τὸ Ἀγγλικὸν «Penmorvak» διὰ λισμὸν τῆς ἐταιρείας «Μιχαλινού» ἐκ τοῦ φορτίου τούτου, τὸ ἡμισυ θὰ ἐκφορτωθῇ εἰς Κέα.

μυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Ἀνακοινῶ ὅτι

Κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνθυπάρχου κ. Α. Τσακαλώτου τόσον τὸ ὕδωρ τῆς παρὰ τὴν συνοικίαν Ἅγιος Ἀθανάσιος πηγῆς, ὅσον καὶ τὸ τῶν παρακειμένων αὐτῇ δύο φρεάτων «Πλάκας» εἶναι μεμολυσμένα καὶ ἐκ τῆς ἀνθυγιεινῆς καταστάσεως τῆς δεξαμενῆς καὶ τῶν περίξ ἐκτάσεων τῶν δύο φρεάτων.

Ἐπομένως μέχρι λήψεως τῶν προσηκόντων μέτρων Ἄπαγορεύω τὴν χρῆσιν τῶν ὑδάτων τούτων ὡς ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν υγιείαν.

Ἐν Σύρῳ τῇ 9 Νοεμβρίου 1913.

Ὁ Διευθυντῆς

(Τ. Σ.) Β. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ ταχμ.

Ἀνακοινούμεν

Ὅτι κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ κ. Ἀστυχημικοῦ Ἀθηνῶν ἢ ἀνάλυσις τῶν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας ἀποσταλέντων δειγμάτων ὄλων τῶν καταστημάτων ἀπέδειξε τὰ ἐξῆς :

Α'. Βουτύρου

Ὅλων, ἀνεξαρτήτως τῆς ποιότητος, εἶναι γνήσια πλὴν τῶν :

- 1) Γεωργίου Τράμπα, ὅπερ εἶναι τεχνικὸν ἐκ μίγματος ἐλαίου καὶ λίπους.
2) Θεοδώρου Γιαννίρη, τεχνικὸν περιέχον ἐλάχιστον ποσὸν βουτύρου.
3) Ἀναστασίου Μούγια, ἀπεδείχθη λίπος, οὗτος ὅμως εἶχε καὶ δοχεῖον γνήσιου βουτύρου.

Β'. Λίπους

Ὅλων δὲν εἶναι λίπη αὐτούσια, ἀλλὰ μίγματα λιπῶν κεκαθαρμένα, χρησιμεύοντα συνήθως

πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ βουτύρου καὶ νοθείαν αὐτοῦ.

Ἐν Σύρῳ τῇ 3 Νοεμβρίου 1913.

Ὁ Διευθυντῆς

(Τ. Σ.) Β. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Κυκλάδων μᾶς ἀπέστειλε πίνακα τῶν ἀπὸ 15 Μαΐου ε. ε. μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου 1913 εἰσαχθεισῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα Πταισματοδικεῖον διὰ τὰς ἐξῆς Ἀστυνομικὰς παραβάσεις :

Κατηγορήθησαν 5 ἄτομα, διότι οὖρον εἰς ἀπηγορευμένον μέρος, ἐξ αὐτῶν τρεῖς κατεδικάσθησαν, εἰς ἡθωώθη καὶ μία παραμένει ἐκκρεμῆς.

24 δι' ἔλλειψιν ὑγιεινῶν μέτρων καταστημάτων τροφίμων, ἐξ αὐτῶν 19 κατεδικάσθησαν, εἰς ἡθωώθη, 4 ἐκκρεμῆς.

20 ἐπὶ παραμελήσει καθαριότητος, ἐξ αὐτῶν 14 κατεδικάσθησαν, 2 ἡθωώθησαν καὶ 4 ἐκκρεμῆς.

9 ἐπὶ νοθείᾳ γάλακτος, βουτύρου καὶ ἐπὶ πωλήσει ἐφαρμμένων ὀπωρῶν καὶ ἰχθύων, ἐξ ὧν 8 κατεδικάσθησαν καὶ μία ἐκκρεμῆς.

16 ἐπὶ ἐλλείψει κεκανονισμένου βάρους ἄρτου, ποιότητος καὶ τιμῆς αὐτοῦ, ἐξ ὧν 11 καταδικαστικαί, 4 ἄθωωτικαὶ καὶ 2 ἐκκρεμῆς.

1 ἐπὶ ψευδεὶ ζυγίσει, ἣτις ἀπέβη καταδικαστικῆ.

31 διὰ τυχηρὰ παιγνίδια, ἐξ ὧν 24 κατεδικάσθησαν, 3 ἄθωωτικαὶ καὶ 4 παραμένουσιν ἐκκρεμῆς.

2 ἐπὶ παραβάσει τοῦ Νόμου τῆς Κυριακῆς Ἀργίας, ἀμφότεραι καταδικαστικαί.

4 διὰ παράνομον ὀπλοφορίαν, ἐξ ὧν 3 καταδικαστικαὶ καὶ μία ἐκκρεμῆς.

9 διὰ παράτασιν ἐργασίας ὑπὲρ τὴν κεκανονισμένην ὥραν, ἅπασαι ἀπέβησαν καταδικαστικαί.

13 ἐπὶ χρήσει τοῦ ἐπιβλαβοῦς χασίς, ἐξ ὧν 3 κατεδικάσθησαν καὶ 10 ἐκκρεμῆς.

38 ἐπὶ διαταράξει τῆς κοινῆς ἡσυχίας, ἐξ ὧν 27 καταδικαστικαί, 5 ἄθωωτ. καὶ 6 ἐκκρεμῆς.

7 ἐπὶ ἀφορμῇ δημοσίων δυστυχημάτων, ἐξ ὧν αἱ 6 καταδικαστικαὶ καὶ 1 ἄθωωτικῆ.

2 ἐπὶ προσβολῇ ἡθῶν, ἀμφότεραι ἀπέβησαν καταδικαστικαί.

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου καταφαίνεται ὁ ζήλος τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἡ ἐπιτέλεις τοῦ καθήκοντος τῶν ὀργάνων αὐτῆς. Χαίρομεν ἐπὶ τούτῳ, διότι ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ μάθωμεν νὰ σεβώμεθα τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀρχῶν. Συνιστῶμεν ὅμως προσοχὴν ἐκ μέρους τοῦ κ. Διευθυντοῦ μὴ ἐκ τοῦ ὑπερμέτρου ζήλου τῶν ὀργάνων αὐτοῦ γίνονται ἀδικαίαι, καθόσον εἶνε μέγιστον κακὸν ν' ἀδικῶνται οἱ πολῖται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν.

μυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμυμ

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΠΛΟΠΟΙΕΙΑΣ ΝΙΚΟΛ. ΖΑΝΝΟΥ

Καταρτισθὲν καὶ πλουτισθὲν τελείως μεταφέρθη αὐθις ἐν τῇ παλαιᾷ αὐτοῦ διευθύνσει ἐνθα ἀναλαμβάνει πᾶσαν σχετικὴν εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἐργασίαν συνδυάσαν τὸ τῆς ἐπιμελημένης ἐργασίας προσὸν μετὰ τῆς λογικότητος τῶν τιμῶν. Ἀπειρία νέων σχεδίων ἱκανοποιούσα πᾶσαν ἰδιορρυθμίαν.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ὁδὸς Περικλέους 5.

ΔΙΑ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ Η ΔΟΚΙΜΗ

Πᾶς ὅστις ἀνερχόμενος τὴν κλίμακα ἀσθμαίνει καὶ ὑποχρεοῦται νὰ σταματᾷ κατόπιν πόνων εἰς τὰ πλευρὰ, εἶνε ἀναιμικός ἔχει πτωχὸν αἷμα. Εἶνε καιρὸς νὰ κάμῃ θεραπείαν ἡμερῶν τιῶν διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ καὶ ἡ πτωχεία αὐτῆ τοῦ αἵματος θὰ ἐξαφανισθῇ.

Ἐὰν ὁ ἀσθενὴς ἀμελήσῃ νὰ καταστήσῃ τὸ αἷμα του πλουσίον καὶ ἄγνόν, ἡ ἀσθένεια θὰ χειροτερεύσῃ, θὰ ὑπαφῆρῃ διαρκῶς, θὰ καταστῇ ἀνίκανος ν' ἀσχοληθῇ εἰς τὴν ἐργασίαν του. εἰς τὰς ὑποθέσεις του καὶ ἐν τέλει θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν σκῆψιν : Πῶς νὰ πλουτίσῃ τὸ πτωχότατον αἷμα του. Ὅσον περισσότερο ἀναμεινῇ ὁ ἀσθενὴς, τόσον περισσότερο ἡ θεραπεία θὰ εἶνε μακρὰ καὶ ἡ ἀνάρρωσις βραδεῖα.

Οἱ ἀναιμικοὶ δὲν πρέπει νὰ διστάσουν, το- τούτῳ μᾶλλον καθόσον ἡ διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ οεραπεία εἶνε ὀλιγοδάπανος καὶ ἀπλου- στάτη. Ὀλίγα Καταπότια Πίνκ κατόπιν ἐ- κάστου φαγητοῦ καὶ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν θὰ ἐπιτύχῃ τὰ αὐτὰ καλὰ ἀποτελέ- σματα ὡς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναφέρει ἡ δεποινὶς Εὐαγγελία Παπαχρήστου, ἣτις διαμένει ἐν Ἀθῆναις 91, ὁδὸς Διοσίων.

Ἡ δις Εὐαγγελία Παπαχρήστου.

«Εἶμαι προχρηματικῶς εὐχαριστημένη, γράφει αὕτη, ὅπου μετεχειρίσθην τὰ Καταπότια Πίνκ τὰ ὁποῖα ἐθεράπευσαν ἐντελῶς τὴν ἀναιμίαν μου. Πρὸ τριετίας ὑπέφερον ἐκ τῆς ἀσθενείας ταύτης μὴ δυνθίεσα νὰ εὕρω οὐδ'αμσὺ ἀνα- κούφισιν. Ἥμην πάντοτε ὄχρᾷ, ἐξησθενημένη καὶ ἠνοχλόουμην συχνότατα ἐκ πόνων τοῦ στο- μάχου καὶ τῶν νεφρῶν. Ὅταν ἀνηργόμην κλί- μακα κατελαβανύμην ἀμέσως ἐκ δυσπνοίας. Δὲν ἠδυνάμην πλέον ν' ἀσχοληθῶ εἰς τὴν πα- ραμικρὰν ἐργασίαν. διότι δὲν εἶχον δυνάμεις, δὲν ἐγνώριζον δὲ τί νὰ πράξω. Τὰ Καταπό- τια Πίνκ πολὺ ταχέως μοὶ ἐπέφερον τελείαν υγιείαν.»

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκῆς παρακκατῆθη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμα- κεῖα Π. Καρβόνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελο- πούλου, Γ. Λυγεράκη καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν Πειραιεὶ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετὰ τὸ ὄνομα Δαμα- λάς καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρή- σεως ἐλληνιστί.

ΕΦΥΓΑΝ!

Όταν σήμερον τὸ πρωτὶ εἰσήλθον εἰς τὸ σὺνήθεσ καφφενεῖον ἵνα διατάξω τὸν ἀπαραιτήτων πρῶτόν μου μέτριον-βραστόν, εὐρέτην αἰφνιδῶς ἐνώπιον συγκινητικωτάτου θεάματος.

Πένθος βαρὺ, ἀλγεινὸν, ἀνέκφραστον περιτρογύριζε τὰς εὐρείας αἰθούσας τοῦ λαμπροῦ μας καφφενεῖου. Μία ἀκατάληπτος σκυθρωπότης, μία θλίψις ζωηρῶς ἀντιληπτῆ, ἐν περιβάλλον πλήρες σιγῆς μελαγχολίας ἦτο διακεχυμένη καθ' ὅλην τὴν ἐσωτερικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ μοναδικοῦ μας τούτου ἐντευκτηρίου, ἐνῶ μία κατ' ἕψη ἀσυνήθης ἐξωγραφίζετο φανερά ἐπὶ τοῦ ὠχροπρασίνου προσώπου τῶν γκαρσονίων ὧν οἱ δακρυδρέκνοι ὀφθαλμοὶ περιφερόμενοι ἐσθραμένοι καὶ ἄστονοι ἀνὰ τὰς γωνίας καὶ κόγχας ἐφαίνοντο ἀναζητοῦντες μετ' ἀπέλιπτος ἀναμονῆς ἀντικείμενα πολυτίμου ἀξίας διὰ παντός, φεῦ!

ἀπωλεσθέντα, ὑπάρξεις περιπαθοῦς λατρείας, ἀπελπίστως ἀπαχθεῖσας πρὸς ἄγνωστον ἡμῖν διεύθυνσιν, θησαυρὸν ἀνεξάντητον εἰς τ' ἀνεξερεύνητα βάθη τῶν ὠκεανῶν καταποντισθέντα! Ὁ πόνος, ἡ ὀδύνη, ἡ βαριθυμία ἐκυριάζει πανταχοῦ. Οἱ ναργιλέδες, ὧν τὰ λεία χαλκουργήματα ἀπαστράπτοντα ἄλλοτε, δίκην μυρίων Ἡλίων, καὶ αἱ χονδραὶ κρυστάλλιναι κοιλίαι πλήρεις τῶν γλυκυτάτων ἀναθυμιάσεων τόσον χαριέντως ἐγουργοῦριζον διασκορπίζουσαι ἀνὰ τὰς αἰθούσας τὸ μωσχολόγον ἄρωμα τοῦ Περσικοῦ τουμπεκίου, εὐρίσκονται σήμερον παρημελημένοι, διεσπαρμένην κτεχόντες γραμμὴν καὶ ἄτακτον τηροῦντες τὸν στοίχον τῆς κατ' ἀναπαγωγῆν ἀναπτύξεως τοῦ κρυσταλλίνου αὐτῶν μετώπου, πένθιμον καὶ ὀδυνηρὰν παρουσιάζοντες κατάστασιν. Τὰ μαρκαούτσια, οἱ σιφωνοειδεῖς πολύχρωμοι ἐκείνοι σωλήνες μετὰ τοὺς ὧς ὄφειον ἐλισσομένους περὶ τὸ σῶμα αὐτῶν ἀπειραριθμοὺς δακτυλίους καὶ τὰ ὠχροκίτρινα ἠλεκτροφανῆ ἐπιστόμια, χαρμύσναι τῆς χθὲς ἀναρροφητικαὶ μηχαναὶ, ἐπικρέμανται σήμερον ἀδιαφόρως τῆδε κακείσε ἐν τελείᾳ ἀχρηστία καὶ περιφρονητικῇ ἐγκαταλείψει. Τὰ ἐριθροβαφῆ καὶ διάτρητα καθίσματα καὶ οἱ ἀναπαντικώτατοι ἀνακλινητῆρες κενοὶ καὶ κατάψυχροι, κλαίουσιν ἀπαρηγόρητοι τὴν τόσῃ θλιθερὰν ἀπομόνωσιν καὶ τὴν σκληροτάτην μοναξίαν. Τὰ θορυβοποιὰ Τάβλια, ἅτινα μέχρι τῆς χθὲς ἀκόμη διάπλατα ἀνοικμένα ἐπὶ τῶν τραπεζῶν, διελάλουν παταγωδῶς τὰ τρικ-τράκ τῶν μικροσκοπικῶν ἐλεφαντίνων κύβων, ἐρμητικῶς σήμερον περικεκλεισμένα κατὰκείνται ἐν ἀπογοητεῦσει εἰς τὰς γωνίας τὰ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ σιγαλᾶ, ἀκαταξήτητα, λησμονημένα καὶ ἐξουδενισμένα. Ὁ θεσπέσιος μπακλαβάς, τὸ θεϊότατον γαλατομπούρεκον, τὰ θαυμασία τρίγωνα, τὴν περιχρυσον αὐτῶν περιβολὴν φέροντα, πλέοντα εἰς πέλαγος μελιου καὶ εὐόσμων σειροπίων, αὐστηρῶς φυλακισμένα ἐν τῆς ὑλοσφράκτου βιτρίνας, οἰκτρῶς ἐγκλεισμένα, ὡς ἐπικίνδυνον κατάδικον, ἀπογοσητευμένα, μεμραμένα, ἐξηυτελισμένα, οὐδενὸς πλέον τὸ τρυφερὸν προκαλοῦσι βλέμμα, οὐδὲ τὰς σιαγόνας ἠκεκτριζουσι, Λύπη ἀκατάσχετος, σιγῆ θανάτου, ἡρεμία καὶ ἐρημία νεκρικῆ πανταχοῦ τῶν τόσῃ πολυθορύβων καὶ, ὡς κυψέλη μελισσῶν, μέχρι τῆς παρελθούσης νυκτὸς πολυθορυβουσῶν αἰθουσῶν, βασιλεύει, χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ ἐξηγήσω τὸ παράδοξον, τὸ ἐκπληκτικόν, τὸ μυστηριώδες τοῦτο φαινόμενον, ὅπερ τόσῃ ὀλεθρῶς ἤρχιζε νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ μου συστήματος ὥστε νὰ προκαλῆ ἤδη τὰ πρῶτα τῆς μελαγχολίας σημεῖα καὶ τῶν δακρύων τὴν προφανῆ κἀθοδον.

Καθ' ἣν ἐν τούτοις ἀκριβῶς σιγμῆν ἐζήτησα νὰ καλέσω τὸ κατ' ἄνωγον καὶ σιωπηλόν, ὡς ἀγαλμα τῆς λύπης, ἐκεῖ που ἰστάμενον γκαρσόνι, ἐφάνη προσερχόμενος, ὡς μυστηριώδης σκιά ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ποδῶν βαδίζων, ὁ καλὸς ἀγάθος φίλος, αἱ πρόσφατοι καὶ αἱ ἐκ «θετικῆς πηγῆς» πάντοτε εἰδήσεις τοῦ ὁποίου φέρουσαι τὴν σφραγίδα τοῦ κύρους, διατελοῦσιν ἐκ τὸς πάσης ἀμφισβητήσεως.

Μὲ βλέπεις, φίλτατε, κατὰσυγκινημένον, μοῦ εἶπεν πλησιάζάς με καὶ θέσιν λαμβάνων παρὰ τὸν ἀνακλινητῆρά μου, ἀπαρηγόρητον, περίλυπον μαζὺ μετὰ τὸσους ἄλλους βχυρπενθούτας διὰ τὴν ἀνεπανόρθωτον ἀπώλειαν τῶσων καλῶν φίλων, ἢ ἀναχώρησις τῶν ὁποίων ἀφίνει δυσαναπλήρωτον κενόν διότι... ἔφυγαν, οἱμοι!... ἢ ἔμαθες βέβαια τὴν ἀπαισίαν, τὴν

μοιραίαν, τὴν ὀλεθρίαν εἰδήσιν! Ἐφυγαν!... αὐτοὶ μετὰ τῶν ὁποίων ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον αἱ σχέσεις ἡμῶν ὑπῆρξαν τόσῃ καλαί, τόσῃ ἁρμονικαί, τόσῃ ἐγκάρδιαι καὶ φιλικαί... Οἱ Τοῦρκοὶ αἰχμάλωτοι... ἔφυγαν, ἀφίσαντες ἡμᾶς καὶ πάλιν μόνους, ἄνευ γνωρίμων, ἄνευ σχέσεων ἄνευ φίλων, ἄνευ πελατείας... ἐγκαταλείψαντες ἡμῖν τὴν ἀνυπόφορον μοναξίαν καὶ τὰς γλυκίπικρους ἀναμνήσεις καὶ συναποκομίζοντες μαζὺ μετὰ τὰ περιάλλητα αἰσθήματα τῆς κοσμοακουσμένης φιλοξενείας μας καὶ τὰ πεφημισμένης βράτσας... σκυλιά μας.

Καὶ τρέμων ἀπὸ ἱερὰν συγκίνησιν ὁ πτωχὸς μου φίλος ἠγέρθη καὶ ἀκροποδητῆ πάλιν, περίλυπος ἕως θανάτου διηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν τῆς ἐξόδου. *Κβῆς*

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ

Ο ΓΕΡΩ ΚΡΟΥΓΕΡ

Ὁ Γέρω Κρούγκερ, ἕνας ἐξηγτάρης πλανόδιος μικροπολητῆς, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ παιδιὰ τοῦ δρόμου ἔδωσαν τὸ ὄνομα τοῦ Προέδρου τῆς πάλαι μικρᾶς τοῦ Τράνσδαλ Δημοκρατίας, κατῶρθωσε τὴν Κυριακὴν τὸ βράδυ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σπίτι του τὰ μεσάνυχτα, ἐνῶ ἀπέπλευσε περὶ τὴν ἐννάτην ἔσπερινὴν ὥραν ἀπὸ τὴν ταβέρνα.

Ὅταν ἐπήγαυε καλὰ ἡ πώλησις τῆς ἡμέρας, ἀκουμβόυσε τὸ βράδυ σὲ φιλικὸ μπακάλικο τῆς παραλίας τὸ ἀδειανὸ πανέρι του, καὶ ἔπαιρνε σῶάρα τῆς ταβέρνας, γιὰ ναῦρη τὸν κουμπάρο τὸν Θανάση, τὸν τυγαντζῆ, νὰ βουφίξουν τὰ συνειθισμένα ἑκατοσταράκια σαντορηγιό. Ἐννοεῖται ὅτι μετὰ τὸ τέταρτον ἢ πέμπτον ἑκατοσταράκι ὁ Γέρω Κρούγκερ μαζὺ μετὰ τὰ κέρδη τῆς ἡμέρας ἔχανε καὶ τὴν ἰσορροπίαν.

Ὁ κουμπάρος του ἐτραβοῦσε κατὰ τὴν Νεάπολιν, ὁ δὲ Γέρω Κρούγκερ κατὰ τὸ Βροντάδο. Τοῖχο πᾶνοντας, τοῖχο ἀφίνοντας, ἔφθανε τέλος πάντων στὸ σπίτι, ἀφοῦ ἔχανε τὴν ὑπομονὴν του περιμένοντας μαζὺ μετὰ ἄλλα σπιτία νὰ περάσῃ καὶ τὸ δικό του.

Τὴν Κυριακὴν ὁμοῦ φαίνεται ὅτι ἐρούφριξε πάρα πολὺ ὁ Γέρω Κρούγκερ, ἀφοῦ κατῶρθωσε τὴν σκιάν του νὰ τὴν ἐκλάβῃ γιὰ σύντροφο. Ἔτσι κρατοῦσε ὁ ἄνθρωπος καὶ κουβέντα.

Ἐξω ὅμως ἀπὸ τὸ σπίτι του ὁ Γέρω Κρούγκερ ἐμάλωσε μετὰ τὴν σκιάν του, διότι φαίνεται ὅτι θὰ εἶνε καὶ ὀλίγον ζηλιάρης.

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, ἔ. Ὡρα νὰ πηγαίνης σπίτι σου. Πήγαυε, καλὴ νύκτα.

Ἄλλ' ἔ κ ε ἴ ν ο ς δὲν ἔφευγε. Καὶ βέβαια, ἀφοῦ δὲν ἔφευγεν ὁ Γέρω Κρούγκερ πῶς θὰ ἔφευγεν ἢ σκιά του!

— Ἄντε, λοιπὸν, πήγαυε. Τί διάβολο σπίτι μου θέλεις νὰ μπῆς τέτοια ὥρα; Πήγαυε σοῦ λέγω...

Ἄλλ' ἢ σκιά ποῦ νὰ τὸ κουνίσῃ!

— Πήγαυε σοῦ λέγω. Φύγε ἀπὸ τὸ παράθυρο. Τί βλέπεις μέσα σπίτι μου;

Ἡ σκιά ἐκεῖ, μάρμαρο, στήλῃ ἄλατος.

— Ἄ, τὸ παράκαμες κύριε. Στάσου νὰ σοῦ δεῖξω. Μπαίνει μέσα σπίτι του, καὶ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς γυναίκας του, πείρε ἕνα κουδᾶ νερό καὶ βγήκε καὶ πάλιν εἰς τὴν πόρταν.

Ἡ σκιά ἐπερίμενε ἐκεῖ, διότι τὸ ἠλεκτρικὸ τῆς γωνίας ἔφεγγε ἀρκετὰ καλά. Αὐτὴν τὴν φορὰ μάλιστα ἡ σκιά ἦτο μπροστά του, διότι ὁ Γέρω Κρούγκερ εἶχεν ἀλλάξει μέτωπον.

— Δὲν φεύγεις, ἔ; Νὰ λοιπὸν.

Καὶ ἔκλινε πρὸς τὰ ἔμπροσθὰ νὰ χύσῃ τὸν κουδᾶν μετὰ τὸ δυνατόν μεγαλυτέραν ὀρμὴν. Ἐχασεν ὅμως τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἑκατρακύλισε μαζὺ μετὰ τὸν κουδᾶν.

Ὁ διαβολικὸς θόρυβος τοῦ κουδᾶ ἐσήκωσε ὅλη τὴν γειτονιά στὸ πόδι. Ἄλλ' εἶτε ἀπὸ τὴν πτώσιν, εἶτε ἀπὸ τὴν ψυχρολουσίαν ποῦ ὑπέστη, διότι ἔπεσε ὅλος ἐπάνω εἰς τὰ νερά τοῦ κουδᾶ, ὁ Γέρω Κρούγκερ συνήλθε, ἐπανεῦρε τὰ πόδια του καὶ τὰς αἰσθήσεις του καὶ εἰσήλθε στὸ σπίτι, ἐνῶ ἡ γρηῃά του ἐβγήκε διὰ νὰ πάρῃ τὸν κουδᾶ καὶ τὸν κοῦκον τοῦ συμβίου τῆς.

Π. Μ. Σ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς συμπολίτας μας τοὺς ὀπωσδήποτε συμμερισθέντας τοῦ ἀλήστου πένθους μας καθὼς καὶ τοὺς ἀπαρτίζοντας τοὺς Συλλόγους τῶν τε Μυκονίων καὶ «Ἀλληλοβοηθείας» οἵτινες δι' ἰδίων ψηφισμάτων συνελυπήθησαν ἡμᾶς, ἐπὶ τῇ σκληρᾷ καὶ ἀδοκῆτῳ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀλησμονήτου μας

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΚΟΝΤΙΖΑ

ἐκφράζομεν τὰς ἀπείρους ἡμῶν εὐχαριστίας.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 4 Νοεμβρίου 1913.

Αἱ Οἰκογένειαι

Γ. Κοντζᾶ καὶ Ν. Ἀλυματύρη

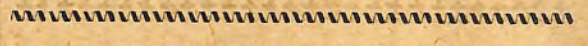
Πρὸς τὰς εὐγενεῖς καρδίας τῶν ἀνεκτιμητῶν ἐκείνων φίλων καὶ γνωρίμων οἵτινες συνεμερίσθησαν τὸ πένθος μας ἢ ὀπωσδήποτε ἐξεδήλωσαν συμπάθειαν ἐπὶ τῇ πληξιάσῃ ἡμᾶς συμφορᾷ διὰ τοῦ ἐν Βόλω θανάτου τοῦ λατρευτοῦ καὶ ἀλησμονήτου υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ μας **ΙΩΑΝΝΟΥ**, εἰς ἄκρον συγκινημένοι ἐκφράζομεν βαθυτάτην τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

Οἱ γονεῖς καὶ ὁ ἀδελφός
Κυριάκος Γούτας
Πηνελόπη Γούτα
Εὐστράτιος Γούτας

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τὸ παρὰ τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ ἐναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Π. Βοκοτοπούλου ἐργαστήριον **ΓΥΝΑΙΚΙΩΝ ΠΙΛΩΝ** τῆς κυρίας **Ἀγγελικῆς Π. Καρατζᾶ** (Κουντούρη) ἐφοδιάσθη δι' ὄλων τῶν ἐκλεκτῶν ὑλικῶν πρὸς κατασκευὴν Γυναικίων Πίλων τῆς χειμερινῆς ἐποχῆς ὡς καὶ Μοδέλα καπέλων.

Θέλετε Ἄρτον Καθαρόν

ἐκ Σιμουγαλίου καλῶς ἐψημένον καὶ εὐγευστον;

ΖΗΤΗΣΑΤΕ αὐτὸν ἀπὸ τὸ παλαιὸν Ἄρτοποιεῖον τοῦ κ. Γ. Ἀργουδέλη κείμενον παρὰ τὰ Καθεκλοποιεῖα εἰς τὴν ὁδὸν Προσειδωνίας καὶ ὀπίσθεν τοῦ οἰνοπωλείου Περαιτικοῦ.

Τελείως ἀνακαινισθέντος παρὰ τοῦ κ.

ΜΙΧΑΗΛ ΦΡΑΝΤΖΕΔΑΚΗ

καὶ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις τῆς ἀρτοποιίας τακτοποιηθέντος, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένου

ΕΚΚΛΕΚΤΟΥ ἌΡΤΟΥ

θὰ κατασκευάζεται καὶ ὁ

Γερμανικὸς τοιοῦτος (Μπύρας), καὶ ὁ **Μέλας** ἄρτος (σιταρῖσιος).

ΜΕΤΑΞΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΥΤΣΙΝΟΥ

Παρὰ τῇ Πλατείᾳ Μιαούλη

(Παραπεύρας τοῦ ἔμποροραφείου κ. Α. Ἀναγνωστοπούλου καὶ ἀπέναντι τοῦ καφενεῖου κ. Ν. Ρούσσου).

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν Ἐρμουπόλεως καὶ Σύρου, ὅτι ἐν τῇ καταστήματι τούτῳ θὰ εὑρῇ εἶδη ἐκλεκτῆς ποιότητος εἰς τιμὰς εὐλικρινεῖς. Πωλοῦνται ἐν αὐτῷ: Μετάξια ραπτικῆς παντὸς εἶδους καὶ χρώματος, κομβία φορεμάτων εἰς πλουσίαν συλλογὴν, καθὼς καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς ραπτικῆς ἀνδρικών καὶ γυναικείων φορεμάτων. Κομβία, ἀστέρες, κορδόνια, γαλόνια κλπ. διὰ στρατιωτικὰς στολάς.